

16. okt. 1843

FAKTA

Dato:

16. okt. 1843

Sidetæl:

Dagbog B, side 64-65

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS14024

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af

et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og

kærlighed, København 2018, s. 200

TRANSSKRIFTION

16 October

Moder fortalte mig et Træk af en Pige, som hedder Hanne¹ og har i 11 Aar tjent os. Hun kom bort fra os ved Faders Død, da Moder hævdede sin Huusholdning. Hun tjener nu en Fru Würtzen², der i Sommer har ligget paa Landet ude ved Valby. En Dag havde hun et Erinde til den noksom bekendte Lars Mathiesen,³ hvis smukke Pleiedatter, Hanne Engel, er forlovet med min Broder Sigvard.⁴ Da hun havde røgtet sit Ærinde blev hun staaende noget i Kjøkkenet, forlegen, som hun vilde sige noget; endelig spurgte •65• hun, om ikke der i Huset var en Jomfru, som var forlovet med Lieutenant Lundbye? – jo – (Pause) [overstreget: er det en god Pige] kan jeg |ikke| fa den Jomfru at see? – Noget forundrede svarede Pigerne: at hun var ikke hjemme – (atter Pause) – [overstreget: er det en god Pige?] – – høilig forundrede svarede de: vi have tjent her i mange Aar og altid fundet, at der var en rar Pige. – Ja, de Lundbyer har jeg saa godt kjendt; Sigvard har jeg kjendt fra han var en lille Dreng, og jeg vilde saa gjerne, at han skulde faae en rar Kone. – Tjenestepigerne gjentog deres Forsikkring, at Jomfruen havde altid viist sig god og mild. – Nu, saa Gud velsigne dem! – Dermed gik hun. Det er et Træk, jeg finder værdt at mindes. Sigvardt! den Taare, der blikede i den aldrende, halvblinde Hannes Øie, da hun bad: Gud velsigne Dig og Din Hanne – tænker Du paa den. –

¹ Hanne Schrøder (f. ca. 1812) var tjenestepige hos familien Lundbye ca. 1830-1841.

² Anna von Würtzen, f. Schmidt (ca. 1773-1849), enke efter oberst Carl Gottfried von Würtzen (1752-1817).

³ Lars Mathiesen (1769-1852) drev et kendt traktørsted på Frederiksberg.

⁴ Forlovelsen mellem Sigvard Lundbye (1820-1864) og Hanne Engel (f. ca. 1827) er omtalt i dagbogen, 24. december 1842.

af „Enten - eller“ ^{1.} lærte ham et Par Qvin idag.

Sen en Elefant tog en Ting paa sin Sædel,
saaledes tog j¹ ham paa mine Qvinde, saa lang han
hav, og kastede ham bagover. Skjint han blev sidde,
trov j¹ dog han kunde en tilsvarende Formaaelse
i hele Legemet. —

2.

Der er forskjellig Anter af grindetj Nødme. Der er den
grove Nødsteens Nødme. Det er den Romanskrievne
altid have nok af, naar de lade deres Keltindere ad-
me ikke mind ikke. Der er den fine Nødme; det er
Randsens Morgenrøde. Mas en ung Pige er den ubetale-
lig. Den flygtige Nødme, der følger en lykkelig Idee, er
skjøn hos Manden, skjønner hos Unglingen, yndig
hos Qvinden. Det er Syrets Glimt, Randsens Normod.

S

16 October

Moder fortalte mig et Trok af en Pige, som
hedder Klauue og har i 11 Aars Tid os. Klau
kom bort fra os ved Faders Død, da Moder blev
ved sin Klauueholdning. Klau tjener nu en Tan
Wintgen, der i Sommer har ligget paa Landet
ude ved Valtj. En Dag havde Klau et Erinde til
den noksom bekjendte Lars Mathiesen, hvis
søninde Pleis datter, Klauue Engel, er forlovet med
min Broder Sigvard. Da Klau kunde se
sit Erinde blev Klau staaende meget i Hjilkenet,
forlegen, som Klau vilde sig meget; endelig spj

65
 him, om ikke deri Klaset var en femfri, som var
 forloost med Lieutenant Lundsby? - jo - (Paus.)
 endeligen god Pige kan jeg ^{ikke} faa den femfri at
 see? - Noget foruendrede svarede Pigerne: at him
 var ikke hjemme - (etter Paus.) - er det en god Pige?
 - - Hørlig foruendrede svarede de: vi have tjent
 her i mange Aar og altid fundit, at det var en
 rar Pige. - ja, de Lundsbyer har jeg saa godt
 kjendt; Siquardt har jeg kjendt fra han var en
 lille Dreng, og jeg vilde saa gjerne, at han skulde
 faae en rar kone. - Tjenestpigerne gjentog deres
 Forsikkring, at femfriuen haade altid vist sig
 god og mild. - Nu, saa Gud velsigne dem! - Der
 med gik him. Det er et Træk, jeg finder værdt at
 mindes. Siquardt! den Taare, der blinkede i den
 aldrunde, halublinde Klammes Øjne, da him bad:
 Gud velsigne Dig og Din Klamme - tænker Du paa
 dem.

Liasbekjendelse 17 Oct 1843.

i ra alle Kaater strømmer Bekjendinger ind paa
 sin Familie - vel! - og of alle Slags - vel! - og
 saadanne Liasbekjendinger, siger man jo, skal
 him have Betydning for os, idt de overvinder - vel!
 Det forstaaer jeg - det er ikke Maleren, ikke Sønnen, ikke
 Broderen, ikke Nerven, men Johan Thomas Lundsby.
 Der siger: ja galere - ja hedre!